

oli üks Kätchelikku usu muul; — teiselt, ta usub kindlaste, et Jeesuse Kristuse õppetud, mis on Uute Testamendi üleskirjutud, on üks puhas Jumala sõna ja saadab inimestele õnust; ta vijab teda puhtaks kõigesugustest inimeste välja mõtlemistest ja tarkustest ja tallitab kõik omad asjad tema juhatamisel mõõda, aga seda, mis ei sünni selle Testamendiga ühte, ei dab ta kõrvalle ja mõistab ukka, kui ühte-ingeled kahjuliku ja Jumalale vastumeelsest segatud õppetust; ja kolmandalt, ta armastab tõeste Jeesust Kristust ja austab Teda, kui oma Issandat, ja sellesama armastuse ja austuse pärast Tema vastu kumardab ta Teda Ennast waimus ja tõe sees, kui Ta on käskinud (Joh. 4, 24), ja austab ka väga kõike seda, mis läbi Tema lunastab meie inged ära; selle pärast pühitseb ta auustuste kõik rohkem tähele panemise väärt lugusid Tema maa-pealses elus, austab Tema kõige pühamat Oma, suure armuga annab suud elavaks tegawa ristile, nenda samuti selle Tema kujukule, mis ei ole inimese käsi teinud, ja ka kõigile muile Tema kujudele, mis mõned muud kirikud ja nende ulgas ka Lutteruse kirik ei tee, ja näitavad sellega üles, et naad on nende Õnistegeija püha asjade ja ka Tema Enese vastu kiilnad: selle pärast et kui üks inimene armastab palawaste ja puhtast südamest kedagi, siis peab ta ka kalliks seda, mis tuletab seda meele ja mis on tema pärast.

2) Meie õige Usu kirik on üks tõsine Apostlitte Kirik. Se on selgeste paljust asjust näha. Esite: meie Kirik tunistab püha kirja sõna järele Jeesust Kristust omaks pea nurga kiviaks, omaks pea põhjaks, aga ta tunistab Tema Apostlid ka omaks põhja kiviaks (Ew. 2, 20. Joh. 14, 21, 41), se on niisugusteks Kristuse teenriks ja Jumala salauste tallitajadeks (1. Kor. 4, 1), kellel käskis Issand oma Kirikut armuõppetuse kuulutamise läbi üles ehitada, aga sellepärast peab nende õppetud ka kiriku põhjaks olema (Matt. 16, 18. 28,

19); teiselt, ta (Kirik) usub kindlaste, et Apostlitte õppetud on tõeste puhas Jumala sõna (1. Tes. 2, 13), aga sellepärast peab ta iga Apostli sõna niisama kalliks ja tõsiselt, kui Kristuse Enese armu õppetustgi, aga neid, kes õppetavad teist viisi, kui Apostlid, mõistab ta ukka ja needib neid ära, nenda kui tegi Apostel Paulus (Gal. 1, 8. 9); kolmandaks, peale seda meie Kirik ei ole üks selle õppetusega rahul, mis on Apostlitte kirjadesse üles kirjutud, nagu Lutteruse Kirik teeb. — Apostli Pauluse käsu järele: pidage need õppetused, mis teie olete õppinud ehk suu sõna läbi, ehk meie ramatu läbi, ta peab ka seda nende õppetust, mis ei ole nende kirjadesse üles pandud, vaid mis on kiriku õpetajate ja inge karjaste suu sõna läbi meie kätte saanud; neljandaks, ta annab ka Apostlittele enestele väga suurt auu kui välja valitsetud Kristuse sõbradele ja teenrittele (Joh. 15, 14—16. 1. Kor. 4, 1), sellepärast pühitseb ta ka väga auustuste nende surma päewa ja peab ka kalliks seda, mis neid puutub ja meele tuletab: sellepärast auustab ta nende püha mädanemata ihu, (luukonta) nende kujusid ja kõiki neid asju, kellega neid Kristuse pärast ära surmati, mis mõned kirikud, nende ulgas ka Lutteruse kirik, ei tee ja näitavad seega, et naad ei auusta neid.

3) Meie õige usu Kirik on üks wana kõige maailma sisse välja lautud isa kirik. Esiteks, ta on üks kirik, sepärast, et ta ilmus pea pärast Kristuse sündimist, vaid mitte rohkest 1500 aasta pärast peale Kristuse sündimise, nagu Lutteruse usu kirik; kui inimesed ei wõinud enam Issuse Kristuse õppetusest nenda easte aru saada, kui enne, ja kui temale alkati juba mõnes kohas ja mõne rahwa ulgas midagi omast peast juure panema, ehk kui need ise ei mõistnud teda easte ära, kes wõtsid sel aeal oma uue Kiriku üles, vaid ta ilmus just siis, kui Kristuse usk alkas välja lagunema, ja temale on Apostlid ise omiku maal põhja pannud, ja ta on